

Nr.3- 2022
Årgang 84

- et blad
til glede
og oppbyggelse

SÅKORNET

Evangeliesalen Berøa
Menighetsblad
Nordregt. 18 B, 0551 Oslo

INNHold:

**Møte med Finn
Røine:**
*Guds dannelse går
gjennom smerte*

Ingne Evensen:
Se, alt er blitt nytt

Jon Brammer:
*Vi skal ikke frykte for
morgendagen*

Joram Kingori:
*– Jesus ber oss om å
tilgi hverandre*

Tone Wollum:
Det gikk bra til slutt

Eldretreff startet:
*Godt å være Kristi
brud*

Tambua Kenya:
*Lokalsamfunn får en
hjelpende hånd.*

Aage Samuelson:
*Ateismen og dens
dårskap*

Menigheten
EVANGELIESALEN
BERØA
Nordregt. 18 B
0551 Oslo

KONTORADRESSE:
Nordregt. 18 B 0551 Oslo
Postboks 179 Sentrum. 0102 Oslo
Tlf. 22 20 53 42
Faks 22 20 33 55

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 10.00-14.00
onsdag kl. 14.00-16.00

FORSTANDERE
Finn Røine
Jon Brammer

ELDSTE-RÅD
Per Aril Skaanes
Knut Tusvik
Ernst Knudsen

MENIGHETENS KONTI
Menighetskassen: 1602 55 03930
Misjonskassen: 1602 55 03949

MENIGHETSBLADET
Redaksjon:
Finn Røine
Jon Brammer
Ernst Knudsen

MENIGHETENS NETTSIDE:
<https://www.pmeb.no>

For- og baksidefoto: Pixabay.com

Tro og kjærlighet

Første gang ordet kjærlighet nevnes i bibelen, er i forbindelse med Abraham og hans store troens prøve.

Da sa Gud til han: «Ta nå din sønn, din eneste, ham som du har så kjær, Isak» (1. Mos. 22.2).

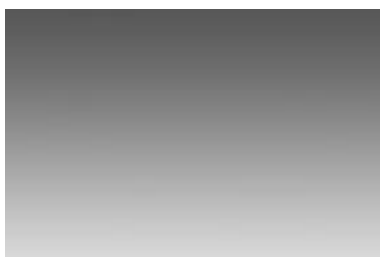
Når vi leser disse ordene, så er det et ekko av Guds røst i fra Johannes .3.16.: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne».

Her ligger det en dyp kjærlighetserklæring fra Gud.

Det er som å høre Gud samtale med Abraham: «Kjære Abraham, jeg forstår ditt offer og din smerte. Dette er jo din sønn som Jeg hadde gitt deg et løfte om. Han skulle bli den som skulle bringe din ætt videre, og det var knyttet store og herlige løfter til deg igjennom din sønn. Når du telte stjernene og så på havets sand, så var det Isak, sønnen som var i ditt hjerte og tanker, løftessønnen! Jeg forstår din smerte og det uforståelige at Jeg skulle kreve guttens død han som du har så kjær. Men du trodde på Meg og du tenkte at jeg er mektig til å vekke Isak opp fra de døde.

Kjære Abraham, på samme måte som du valgte å ofre din sønn, skal jeg en dag gjøre det samme. Din tro og lydighet imot Meg, din Gud, ved å ofre din sønn som du så høyt elsket, gjorde deg rettfærdig. Men i tidens fylde skal jeg ofre min eneste sønn, han som skal bli til frelse for alle dem som tror.

På samme måte som din sønn, Isak, måtte bære veden på sine skuldre, skal min sønn på samme vis bære sitt tre kors på sine skuldre. Slik som Isak gikk til Morias fjell for å bli ofret, slik skal min sønn gå til det samme fjellet, Golgata, og bli ofret. Du var villig til å ofre din elskede sønn, men du slapp å bruke offerkniven på han,

«Den uskyldige ble skyldig, den syndefrie ble gjort til synd for at vi skulle få del i hans rettferdighet. Dette er Guds kjærlighet som er til frelse og evig liv.»

fordi jeg hadde utpekt et annet offer slik du sa til din sønn Isak. «Gud vil selv utse seg lammet til

brennofferet, min sønn!» (1.Mos.22.8). Den stemmen du hørte var min stemme. Lammet som skulle bli ofret var utvalgt før verdens grunnvold ble lagt, og det var min elskede sønn.

Det som har vært en stor hemmelighet igjennom alle tider og som mange har tenkt og grunnet på, kunne døperen Johannes svare på. Han proklamerte der han sto ved Jordanfloden og så Jesus komme: «Se der Guds lam som bærer verdens synd». Den uskyldige ble skyldig, den syndefrie ble gjort til synd for at vi skulle få del i hans rettferdighet. Dette er Guds kjærlighet som er til frelse og evig liv.

På samme måte som Abraham ble rettferdiggjort av tro, kan vi få oppleve Guds kjærlighet til frelse bare ved å tro på Jesus og det han gjorde for oss på korset.

Det er godt å vite at vi har en kjærlig Gud som forstår oss. Til slutt tar vi med disse kjente bibelvers: «Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, for at han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å sone folkets synder. For ved at han selv har lidt og blitt fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet.»(Heb.2.17-18).

Forstander
Finn Røine

Når livet blir vanskelig og vi møter på problemer:

– Vi skal bære hverandres byrder

**“ Vi får
alle
vanske-
ligheter i
livene våre, da
er et viktig at
vi har noen
som kan
hjelppe og
støtte oss.**

Finn Røine sa dette da han på det siste møtet i september forkynte om å støtte hverandre når man

Høyre: Sanggruppen Mixas deltok under møtet.

møter vanskeligheter. Han henviste blant annet til Galaterbrevet der Paulus sier: «bær hverandres byrder», og understreket at vi skal være der for

hverandre.

– Gud ber oss om å bære hverandres byrder. I praksis betyr det at vi skal holde hverandre opp, sa han.

Over: Knut Tusvik ledet møtet.

Venstre: Forstander Finn Røine talte om Guds omsorg, og hvordan vi skal ha omsorg for hverandre.

Guds menighet er en seirende menighet, og Jesus sier at ikke engang dødsrikets porter skal få makt over den. Guds menighet står, selv om mange opp i gjennom tidene har forsøkt på å rive ned Guds forsamling. Menigheten er satt sammen for å støtte hverandre, bære hverandres byrder, og forkynne evangeliet.

Holde hverandre opp

Man vil erfare tider da livet kan bli vanskelig og man trenger hjelp og støtte. Da er det viktig at vi er der for hverandre.

– Vi opplever alle vanskeligheter i livene våre, da er

Under: Raymond Smenes blir i korthet intervjuet av Finn Røine.

Høyre: Menighetens leder-skap hadde bønn for ekte-paret Unni og Eaymons Smenes.

Høyre under: Raymons Smenes hadde et kort innlegg fra talerstolen.

et viktig at vi har noen som kan hjelpe og støtte oss, og holde hverandre oppe i mørke stunder, sa han.

– Vi er bundet fast til Jesus, bundet fast med evig bånd. Han holder oss oppe, og vi kan si til den som er tynget av smerte, sykdom og annet som kan være vanskelig, at du skal ikke knekkes. Jesus er din støtte, og vi er her for å hjelpe hverandre. Vi kan hjelpe hverandre når det trengs, sa han.

Støtte i livet

Finn Røine konkluderte med at den som er svak og trenger andres hjelp i livet, skal få den støtten som trengs.

– Den som er sterk skylder å bære skrøpeligheten til dem som er svake, og ikke bare være seg selv til behag, Jesus er med oss under alle omstendigheter vi møter på, og han vil bære og støtter oss, sa han.

Jesus som mellommann

Finn Røine understreket at

Fortsettelse s. 23

Innsettelse av eldste

Under møtet ble det foretatt innvielse av ny eldste.

Det var Raymond Smenes som ble innsatt.

Finn Røine leste fra bibelen om tjeneste som eldste i en menighet.

– Vi tror at Gud har gitt deg en tjeneste i menigheten, sa han, og leste fra om eldstetjenesten.

Han refererte blant annet til

Jeremias 1:5: – Før

jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du kom ut av mors skjød, helliget jeg deg. Jeg satte deg til en profet for folkene.

Forstanderen hadde et kort intervju med Smenes der han fikk anledning til i korthet å fortelle litt om sin bakgrunn.

Raymond Smenes og han kone, Unni, har gjennom mange år vært aktive i menigheten, blant annet gjennom sang.

Han ble offer i en tragisk ulykke som kostet han den ene foten:
– Jesus ber oss tilgi hverandre slik som han tilgir oss

“ Uten å ha blitt spurt om det, tilgir han personen som har voldt den største ulykke i livet sitt

Vi treffer kenyaneren Joram Kingori en sommerdag da han er på

norgesbesøk. I tre måneder har han vært på Ungdom i Oppdrags base på Ottestad. Nå har han kommet hjem igjen der han er misjonær i et tørt og vanskelig område i busjen i Kenya. Under sitt norgesbesøk har han deltatt i forkynnelse, og fått fornyet sin fotprotese.

Protesen har han fått etter en skade han fikk for noen år siden. Det som begynte

som er trivelig sommerdag med lek og bading endte opp som en tragisk dag for Joram. Det ble triste konsekvenser for ham og familien gjennom flere år. Nå arbeider han som misjonær i Youth With a Mission, og opplever at gjennom den ulykkelige opplevelsen er han til stor velsignelse for mennesker i sitt eget hjemland.

På grunn av sitt eget handikap når han inn i

hjertene til andre mennesker som er med fysiske skader, og barn og ungdom er hans målgruppe. Dette er blitt hans arbeidssområde som misjonær. – Gjennom handikappet mitt har jeg fått god kontakt med barn- og ungdom som har fysiske skader. Når de ser meg, med bare én fot, blir jeg er blitt likestilt med dem. De har sine handikapp, og det har jeg også, forklarer Joram.

Humør og glede

I mange land der det er lite støtte å få for en handikappet person kan det være lett for vedkommen å resignere og «bare gi opp

Kingori har en rystende historie å fortelle, og han tilgir.

livet.» Gjennom Jorams arbeid og tilstedeværelse ser de at man kan fungere i samfunnet selv om man har et fysisk handikap. – Jeg ser det slik at det er Gud som har lagt dette tilrette for meg, sier han.

Kenyaneren er en mann med «glimt i øyet», til tross for at han har gjennomgått fatale opplevelser med svik og store lidelser. Tatt i betraktning for hva han har gått igjennom opplever vi Joram som en mann med glede, humør og kunnskap. Det bitre har han klart å legge bak seg, og sammen med sin familie legger han planer for sin videre virksomhet som misjonær. Hans bitre erfaringer er blitt farget av tilgivelse.

Vannski

Joram har gjennom mange år arbeidet i «Youth with a mission» (Ungdom i oppdrag) i Kenya. I 2014 ble han kjent med en amerikansk pastor som var på besøk, og Joram ble invitert til å reise over til USA for en kort tur som turist. Da kunne han bli kjent med landets kulturelle side, ikke minst Youth with a Missions amerikanske virksomhet. Begynnelsen av oppholdet hans var preget av evangelisk virksomhet og møter i menighetsforsamlinger.

En dag ble han spurt om å være med til en av Michigans mange innsjøer. Hans pastor-venn hadde en kamerat som hadde hytte med båt- og vannski. Dette ble forlokkende for Joram, og han ble med på turen. Vannski var noe nytt for

han. Å bli trukket av en hurtiggående båt, og kunne holde seg på beina, var ingen enkel sak. Det handlet om mot- og trening. Etter en rekke øvelser lykkes det for han, men etter kort tid tippet han over. Svømmende tok han retning mot båten for å bli plukket opp, uten at føreren av båten så han komme. Motoren startet opp, ryggende - rett mot Joram som svømte noen meter unna. Før noen viste ordet av det, hadde båten truffet Joram, og propellene traff han. En grusom ulykke hadde skjedd i en av Michigans forlokkende innsjøer. Med store skader ble han fraktet til sykehus, den ene foten var kappet av, og hang sammen med sener og kjøtt.

Morgenen etter innleggelsen fikk han den bitre beskjen: «foten må amputeres.» Først forsto han ikke hva de mente, men etter hvert skjønte han den smertefulle meldingen. – Det var en vond beskjed jeg fikk, men hva kunne jeg gjøre? Jeg måtte bare akseptere det, sier han. Foten ble amputert, og Joram var innlagt på sykehus i ett år.

Fremtiden

I begynnelsen ble han oppmuntret over at ulykken i alle fall ville bli dekket av forsikringen, slik at hans og familiens økonomi var sikret for fremtiden. Men så viste det seg at båten ikke var forsikret, og han var kommet i et voldsomt dilemma. Det fantes ingen forsikring som kunne dekke skaden. Som normalt skulle være, den første tiden var preget av bitterhet og vonde tanker.

– Det er ikke alt her i livet som vi vil få svar på, og det er vi heller ikke tjent med, mener Joram Kingori.

– Det har vært en prosess som jeg har måttet gjennomgå. Først kom tanken opp om at jeg skulle gå til rettsak mot vedkommende som forårsaket ulykken. Mine venner sa at jeg ville vinne saken i rettssystemet.

Guds folk representerer det himmelske, vi skal ikke frykte

– La oss ikke miste motet

“**Man prøver å påvirke oss i den retning samfunnet endrer seg, og setter regler om hvordan våre liv skal være.**

Det sa Jon Brammer idet han talte om Guds kjærlighet og Hans uendelige omsorg for oss mennesker.

Brammer påpekte at selv om vi møter på utfordringer i livet, og det til tider ser vanskelig ut, så skal vi ikke miste motet.

– La ikke mørket true deg. Hvorfor skal vi la det ødelegge oss?

– Vi skal vi la oss bli skremt av mørkets påvirkninger, selv om vi ser at vanskelighetene senker seg ned over oss. Vi har Guds Ord, og alle

hans løfter, sa han idet han refererte til Første Johannes bok, «Se, hvor stor kjærlighet Faderen han vist oss, og at vi skal kalles Guds barn, og det er vi».

Himmelveien

Han mente at vi ikke skal være pessimister, men ha våre tanker og sinn festet til Guds Ord.

– Dette verset fra bibelen dukker stadig opp i mine tanker. Hvorfor er vi pessimister når livet går oss imot? Gud har gitt oss sine løfter på at Han skal være med oss alle dager, og har sagt at vi ikke skal frykte for morgendagen, sa han.

– Det er mange rundt oss som ikke tåler kristendom, og vi må bare akseptere at slik er det blitt, og vi må bare fortsette på den

veien Gud har ledet oss inn på, himmelveien. Vi skal ikke frykte for de mørke greiene som kommer, og vi må bare akseptere at andre mennesker lever som de vil. De lever sine liv etter deres egne ønsker, mens vi representerer noe himmelsk, sa han.

Klima

Brammer kommenterte dagens situasjon med klimaendringer og tiltak for å stoppe utviklingen.

– Vi hører om klimaendringer, er det mye regn, da er det klimaendringer, og er der varmt, da er det også på grunn av klimaendringer. Hva er det vi egentlig skal tro på? Under slike tider er det godt at vi kan ha våre blikk festet mot Himmelen, min hjelp

Over: Annebrit Holtskog deltok med sang.

Venstre: Jon Brammer taler Guds Ord.

kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper. – Vi har vært med og ødelegge jorden som vi lever på. Det er blitt tørt søppel i sjøene i mange år, og nå må vi betale prisen for det som er blitt gjort. Jorden er vanhelliget, uttrykte han.

Forvandlende kraft

Jon Brammer slår fast at verden trenger et trygt holdepunkt, og bibelens budskap er det hva mennesker trenger. Guds Ord er en frigjørende og forvandlende kraft som setter mennesker fri fra synd, og lenker som binder. Hele verden trenger å høre evangeliets budskap, en befaling gitt av Jesus selv, ja, han sier at vi skal være jordens salt.

– Gud har gitt oss, og har pålagt oss, å forkynne Hans Ord til andre mennesker. Vi skal være hans vitner på denne jord.

– Verden vil bedras. Man tror på ting som løgn, og de tar livet av dem som ikke tror og forkynner det samme som dem. En dag skal de måtte stå til rette for det de har bedrevet, sa Brammer.

Godt budskap

Han understreket hvor viktig det er, men også vanskelig det kan være å

Over: Kristin Høymyr innledet møtet med Guds Ord

forkynne Guds Ord til mennesker.

– Vi skal fortelle andre hva vi mener, men vi skal gjøre det slik at man forstår at vi er glad i dem. Det er ikke lett å formidle et godt budskap til en som er levende død, men det må gjøres. Uansett hvordan morgendagen vil bli, skal vi ikke slutte med å forkynne Guds Ord.

– Vi vet at denne jorden skal forgå, det forteller bibelen oss, men vi har noe godt i vente, og vi skal ikke frykte. Jesus sier: «Se, jeg kommer snart, salig er den som tar vare på mine ord», og vi skal være frimodige, under-

derfor, la oss ikke bli påvirket av alt som skjer i hverdagen, men holde fast på Guds Ord og løfter, sa han.

– Vi blir påvirket av mange ting i samfunnet, bare gjennom det se å på nyheter fører til at vi blir vi påført ting. Man prøver å påvirke våre liv etter den retning samfunnet endrer seg, og setter regler for hvordan våre liv skal leves. Det er påvirkere som vil endre våre liv, og mye av det som skjer, er det mørke krefter som står bak, sa han.

Frykt for Herren

Brammer fortsatte og understreket Bibelens verdi for et menneske.

Over: Noen av menighetens frivillige sangkrefter deltar i møtet.

Under: Det var Anne Tusvik som ledet.

kristen musikk.

– Jeg hadde det vondt i flere år, men da jeg fikk høre gospelmusikk opplevde jeg at det var lindrende for sjelen. Det var et budskap om at jeg var elsket av Gud. Det var godt for meg å ha musikken i den tiden, å høre Guds budskap gjennom musikk, sa han.

Fantastisk fremtid

Brammer refererer til troen, og løftene som står evig fast.

– Løftene skal ikke svikte, og om jeg skulle vandre inn i dødsskyggens dal er Han med oss. Vi er under Guds omsorg.

– Det skal bli en ny himmel og ny jord, og vi skal slippe å slepe på disse kroppene våre, og kjenne på alle disse ondtenene her og der. Vi skal leve med Herren i evighet, og har en fantastisk fremtid hjemme i himmelen, sa Jon Brammer.

«La oss ikke bli skremt av mørkets påvirkninger. Vi har Guds Ord, og Hans løfter med oss»

streket Jon Brammer.

Påvirkere

Han poengterte at ingen kan rokke ved Guds kjærlighet til oss. Vi er trygge uansett omsendigheter i livet.

– Hvem skal skulle skille oss fra Kristi kjærlighet? Bibelen forteller oss at vi er Guds barn, og ingen kan skille oss fra Guds godhet. – Gud gir oss sine ord, og har gitt oss løfter som ikke vil svikte. Løftene kan ikke svikte, de står evig fast,

– Bibelen er en unik bok, det er en bok som kan gjøre oss kloke, og leve et godt liv. Salomo sier at ved å lese Guds Ord kan man lære seg rettvishet og visdom. Den kan gi klokskap og kunnskap, og av dem kan vil man lære seg å frykte Herren. Det er dessuten begynnelsen til kunnskap, sa han. Som et lite personlig vitnesbyrd fortalte Jon Brammer litt om sin ungdomstid da han opplevde lindring gjennom å høre

Ta et tilbakeblikk
og se hva
GUD HAR GJORT

Jesus ble hennes hyrde, venn og hjelpende hånd:

Fikk en fred som varer

Da det ble tungt og vanskelig, og livet nærmest ble «snudd på hodet» søkte hun Gud.

I dag lever hun som en bevisst kristen, og nyter Guds daglige omsorg.

Tone Wollum har funnet fred med Gud, og hviler i Hans omsorg og løfter. Hun erfarer hvordan Han gir kraft og styrke de dagene som er tunge og vanskelige, og lyser opp da tilværelsen er mørk.

Under slike omstendigheter er det alltid godt å ha Jesus ved sin side. Han er den som vil hjelpe, og bære våre byrder.

– Jeg har fått oppleve det som står i Salme 23; Herren er min hyrde, nesten bokstavelig, vers for vers, og det ble bra til slutt, sier hun.

Tone er bevisst på hvem hun tror på, og gir ham æren, han som har hjulpet og styrket henne gjennom et langt liv.

Før hun ga livet sitt til Gud, kjente hun ham ikke,

men han visste om henne. Gud verner om sine.

Under en samtale får vi vite at hun er «innfødt Oslo-jente», og har minner som forteller ikke bare om byens utvikling, men også om livets mange sider. Glede og smerte går hånd i hånd, men hun kan se det meste i et perspektiv der Gud blir æret.

Livet er ikke bare som en dans på roser, mener hun, og sier seg enig i at når man inkluderer Jesus har man en å legge sine byrder

på.

Mot sentrum

Tone vokste opp i en blokk ved Storo sammen med tre søsken, et sted hvor hun mener at alle kjente alle.

– På den tiden bodde vi i små leiligheter, og det var alltid masse folk hjemme hos oss. Det var morsomt å være barn på 50-tallet, sier hun.

Hun har et lite barnsdomsminne som hun fortsatt bærer på.

– Som fireåring rømte jeg hjemmefra på en trehjulssykkel, og trillet nedover mot sentrum. Der ble jeg plukket opp og levert til politistasjonen i Torvald Meyersgate. Innen min far kom og hentet

Venstre: Tone søkte hjelp fra Jesus da livet ble vanskelig, og hjelpen kom.

meg, hadde jeg fått følge med en politimann til kafeen som lå ved siden av stasjonen, og kjøpt bløtkake som jeg koste meg med. Og så hadde jeg lekt gjemsel med politiet. Det var jo så gøy å være «arrestert» at jeg hadde ikke lyst til å følge med min far hjem. Minner strømmer frem, og ikke alt er bare godt.

Barnetro

Hun var ofte innlagt på sykehus. En medfødt lungesykdom førte til at hele hennes oppvekst var preget av sykdom.

Det var først i voksen alder hun ble en bevisst kristen, men hadde helt fra barnsben av fått kristen innflytelse.

– Min mamma ba aftenbønn ved sengekanten hver kveld da jeg var barn. Vi gikk alle på søndagsskolen, mine søsken og mine venner.

– *Tror du at dette har påvirket deg gjennom livet?*

– Ja, det tror jeg. I oppvekstårene var det mye bønn hjemme hos oss, det merket jeg. Min mor var et bønnemenneske. Hun ba for hele familien, og de som var rundt oss.

– Min far var ikke noen myk type, påpeker hun, og forteller at det var en tid da menn ikke skulle vise sine følelser slik man gjør i dag. Han var mest opptatt av å

Høyre: Tone Wollum vokste opp ved Storo, og opplevde at det var morsomt å være barn på 50-tallet.

jobbe og forsørge familien. Han hadde dessuten hjulpet jøder som var i knipe under krigen.

– Det var ikke helt ufarlig det han holdt på med, og jeg var veldig stolt av han, sier Tone.

Bibelske fortellinger

Hun begynte på Grefsen skole hvor hennes to eldre søsken også gikk. Der fikk de kristendomsundervisning, og hun synes at det var spennende med de bibelske fortellingene.

– Jeg husker spesielt hvor gripende det var å høre lignelsen om den fattige enken som ga det lille hun hadde. Det ble så levende for meg, minnes Tone. Etter folkeskolen ble det framhald-skolen på kontorlinjen, noe hun mener ble gjort mer av plikt enn av lyst.

Tilbake til Oslo

Etter en tid flyttet Tone til Sverige hvor hun bodde i mange år. Hun hadde giftet seg i ung alder, og fått tre barn. I 1993 flyttet hun omsider tilbake til Oslo, etter 25 år i Sverige, hvor hennes tre barn fortsatt bor.

– *Hvordan var det å komme tilbake til Oslo?*

– Jeg merket at jeg var blitt

Over: Allerede ved første besøk i menigheten Evangeliesalen Berøa bestemte Tone seg for at her ville hun fortsette å gå.

veldig svensk inni meg. Svenskene var på mange måter mer strukturerte og punktlig enn oss nordmenn. Jeg var blitt mer svensk i tankene mine, og har vel litt av det fortsatt, bemerker hun med munterhet i stemmen.

Nå startet hun med å ta utdannelsen som hun ikke hadde hatt muligheter til før.

– Jeg hadde begynt å lese inn fag for å utdanne meg til førskolelærer, men etter en periode med sykdom måtte jeg begynne å arbeide på grunn av økonomien. – Senere har jeg tatt en del utdanning her i Oslo, og jobbet «på gulvet» som man sier. Det har jeg trives

Fortsettelse s. 22

Alt var håpløst, men så kom Jesus: Se- alt er blitt nytt

– Vi er blitt nye skapninger i Kristus Jesus. Alt det gamle er vi forbi med, og alt er nytt.

Det var evangelist Inge Evensen som forkynte dette da han besøkte menigheten i august. Evensen er en godt kjent av menigheten, og kom med frisk sang og forkynnelse. Sammen med beboere fra Evangeliesenteret brakte de fram oppkvikkende vitnesbyrd om hva Jesus kan gjøre i et menneskets liv.

Gjenklang

«Fortvil ikke, uansett hvilken vanskelig situasjon

du befinner deg i, Gud kan gripe inn på de forunderligste måter. Ingen ting er umulig for Gud. Han kjenner vår hverdag, og vil styrke og hjelpe oss.» Dette er budskapet som finner gjenklang, glede og forhåpninger i forsamlingen. Evensen som selv gjennom mange år i sin ungdomstid har vært avhengig av rusmidler, fikk oppleve frelse og frihet den dagen han overga livet sitt til Gud. Et enkelt «Ja» til Jesus var nok, et «ja» om å følge Ham resten av livet.

Høyre: Sammen med menighetens medlemmer deltok Evensen og hans venner fra Evangeliesenteret med sang og vitnesbyrd.

Siden den dagen har han vært opptatt med å fortelle andre mennesker om sin opplevelse av frihet og frelse.

– Mitt vitnesbyrd er egentlig ikke så viktig, jeg er opptatt av Jesus i hverdagen, hva han kan gjøre for oss, sier Inge Evensen.

Helhjertet omvendelse

I sin forkynnelsen legger han stor vekt på at en omvendelse til Gud ikke skal være en delvis snuoperasjon, men en hel og fullstendig omvendelse.

– Det nytter ikke med en halvhjertet kristendom, mener han. Himmelen er åpnet for oss.

– Jesus har gått foran for å berede et sted for oss, så den dagen vi forlater denne jorden, går vi til vårt himmelske paradiset.
– Hans gjenkomst er nærmere nå enn noen gang før. Det lønner seg å søke Guds rike, fastslår

Under: Jon Brammer ledet møtet.

Inge Evensen.

Selvopplevet

Evensen som forkynner Guds Ord både gjennom tale og sang, har ingen problemer med å få med seg forsamlingen. Sangene er selvopplevd, og mange av dem er skrevet av han selv. Hans forkynnelse handler om frelse og frihet i Jesus Kristus.

«Jeg er herlig løst og fri, i fra lenker som meg bandt» er en kjent og kjær sang som ofte følger Evangeliesenterets møter. Dette var også deres åpningssang denne gangen. Deretter fulgte «Å, du sprengte hele

min begrensning» og «I Herrens hender får jeg hvile, der er jeg trygg» Det var toner som mange av tilhørerne koblet til møtets tale og vitnesbyrd.

Frihet

Deres sang og vitnesbyrd skaper tro og entusiasme tidligere rusmisbrukere som har opplevd frihet gjennom tro på den oppstandne Jesus Kristus. De har erfart hvordan Gud kan gripe inn i de mest håpløse situasjoner, og løse fra lenker og bånd. Våre venner har fått et nytt liv som de brenner etter å forkynne til andre mennesker.

– Jeg er et nytt menneske

– Jeg er så takknemlig for at jeg fikk personen Jesus inn i livet mitt, sier Lasse, og forklarer hvordan han kom inn på Evangeliesenteret.
– Her har jeg fått den hjelpen som jeg har hatt behov for, og ble veiledet slik at jeg fikk ta imot Jesus i livet mitt. Nå lever jeg for Gud, sier han.

– Godt å leve med Gud

Øyvind ga et vitnesbyrd om hvordan han ble ledet til Gud gjennom andre mennesker som han kjente. Nå har han funnet fred i sitt hjerte, og forteller om frihet fra rusens forbannelse.
– Jeg har opplevd Jesus Kristus, og synes det er helt fantastisk å få leve sammen med han i hverdagen min, sier han.

– sagt under
sommerens
MØTER

I løpet av sommertiden
fikk menigheten en variert,
og fin forkynnelse av
forskjellige talere, og
menighetsmedlemmers
varme innlegg.
Vi opplevde at det var godt
å være tilstede, og beriket
av påminnelser i Guds
Ord.

EGIL JOHANSEN:

Musiker og forkynner

*«Hva skal jeg
gjøre for å bli
frelst?
Jo, si et «ja» til
Jesus og ta han
i mot i ditt
hjerte»*

PER ARILD SKAANES

Eldste

*«Jesus søker
etter mennesker
for å sette dem
fri fra synden,
og lede dem til
Himmelen»*

JON BRAMMER:

Medforstander

*«Vi skal
forkynne
evangeliet til
folk rundt oss.
Verden trenger
det gode
budskap»*

GUNNAR ØSTREM:

Misjonær

*«Den som er i
Kristus er en ny
skapning, det
gamle livet er
det forbi med.
Det er nåde
alt sammen»*

-jesus er på tronen,
og han ser etter
hjertet på oss men-
nesker. Han gir oss
frelse og balsam, Han
kjøpte oss fri fra synden,
og har gitt oss en ny sang i
våre hjerter.
Nå strømmer det fred og
glede der inne. Ja, tenk at
vi som var uten Gud og
håp i denne verden, vi har

-det er sannheten
som setter et
menneske i fri-
het, frihet fra
syndens lenker og bånd.
Jesus kom inn i denne ver-
den for å møte oss men-
nesker med sin frihet, og
han vil at alle mennesker
skal bli frelst og komme
til sannhets erkjennelse.
Evangeliet er en Guds

-paulus oppmuntr-
er oss med at vi
skal fremstille
våre legemer som et lev-
ende og hellig offer. Vi
skal være med å forkynne
evangeliet til mennesker
rundt oss.
Jesus forteller oss
lignelsen om såmannen
som gikk ut for å så, men
det han sådde falt på

-tenk at vi er frelst
av bare nåde, og
ingenting annet.
Det er ikke noen
gjerninger som vi har gjort
for å tilfredsstille Gud. Alt
er bare nåde over nåde,
uten at det er noen fortjen-
este. Vi selv har ikke gjort
noen verdens ting for at vi
skulle fortjene frelsen, alt
er bare av nåde. Jesus har

funnet fred med Gud.
Vi har himmelen foran oss,
og skal være med på den
store festen, det store
bryllupet i Himmelen, og
vi skal være Hans brud.
Vi har fått forløsningen i
Jesus Kristus, og han tok
imot en synder som meg.
Alt dette er en Guds gave,
og det er viktig at vi er
med og bringer Guds vel-

signelser videre til andre
mennesker. Mange kjenner
Han ikke, og da er det vår
oppgave å formidle evan-
geliets gode og forløsende
budskap til dem, alle de
som ikke har hørt.

Jeg var innom en skomaker
her om dagen, og jeg
spurte vedkommende der
inne om han kjente Jesus.

Joda, han visste om at
Jesus var en profet som var
skrevet om i Koranen.
«Har du noen historikk
da?», spurte jeg. Neida, det
hadde han ikke.
Hvem er Jesus? Jo, han er
verdens eneste håp, den
eneste som kan frelse men-
nesker fra synd, dom og
forbannelse.
Han har sonet vår synd, og

straffen tok han på seg.

kraft til frelse for hver den
som tror, budskapet om
Jesus Kristus. Han ble født
inn i denne verden, sendt
av Gud for å frelse verden,
og han søker mennesker til
å komme til han med sine
liv, å få synden slettet.
Jesus kom med evangeliet,
ja, han er evangeliet. Han
er verdens håp og forløser,
og han er den som kan

redde et forlatt menneske.
Det er han som har ført oss
til Gud, han er den eneste
som kan redde et men-
neske for himmelen. Jesus
ga seg selv. Han døde på
Golgata kors for din og
min skyld, tok vår syn-
deskyld på seg, betalte vår
gjeld, og kjøpte oss fri med
sitt eget blod. Synden er
allerede sonet og gjelden

betalt, og vi kan få komme
til han med våre liv.
Vi kan få komme Jesus av
bare nåde, alt er av nåde,
en ubegrenset nåde fra
Gud.
Han sier selv at han er
veien, sannheten og livet,
ingen kan komme til
Faderen uten ved han.
Jesus har gitt oss løfter for
dette livet, og at han skal

være med oss alle dager.

forskjellig grunn. Noe falt
på stengrunn, men det
hadde ikke jord. Noe falt
blant torner, men tornene
kvalte det, mens annet falt
i god jord, og det vokste
opp. La oss være opti-
mistiske, og tenke på at
Guds Ord skal ha fram-
gang.
Vi er såmenn som skal
bringe evangeliet ut til alle
mennesker, og vi skal så i

alle situasjoner. Vi skal
forkynne Guds herlighet,
bringe evangeliets budskap
ut til en døende verden. La
oss forkynne i tide og i
utide, ved alle våre veier.
Mennesker trenger evan-
geliets budskap, et budskap
som gir håp og trøst til
mennesker. Vi kan få lov
til å legge hele vårt liv i
hans hender, og han har
omsorg for oss.

Våre slektninger, naboer,
venner og bekjente, alle
trenger å vite at det er håp
og trøst og få for den som
går til Jesus.
Vi ser hva som skjer i sam-
funnet vårt, og vi kan
nesten bli deprimerte når
vi tenker på det. La oss
huske på at han som er
med oss er sterkere enn
verdens krefter, Jesus har
overvunnet verden, og vi

skal ikke frykte fremtiden,

gjort alt ferdig for oss for
at vi skal få komme inn på
himmelveien.
Bibelen sier at den som er i
Kristus er en ny skapning,
det gamle livet er det forbi
med, alt er blitt nytt.
Frelsen er en inngrep i
våre hjerter, gjennom Jesu
blod som renser fra all
synd.
Paulus sier at han ikke er

verdt å kalles apostel, men
han stanser ikke der. Han
fremhever at: «av Guds
nåde er jeg den jeg er.»
Paulus hadde før vært mot-
stander av evangeliet, og
kastet de kristne i fengsel.
Han var også tilstede den
dagen Stefanus ble steinet
til døde.
En dag, da han var på reise
til Damaskus, der på veien

møtte han Jesus. Da ble det
slutt med det gamle livet
hans.
Vi kan få komme til Jesus
med våre liv, med alle sine
nederlag, og det er nåde
nok for oss alle. Da får vi
oppleve at Jesus lever, og
vi får kjenne en himmelsk
fred med Gud.
Hva skulle vi egentlig ha
gjort hvis vi ikke hadde

fått evangeliet?

Over Joram Kingori vitner i menigheten om sitt liv. Tolk er Gunnveig Færøy Knudsen.

temet. Jeg ville få Green Card sammen med hele min familie (oppholdstillatelse i USA) og millioner av dollar i erstatning.

Vedkommende som var ansvarlig for ulykken hadde et stort flott hus, men som han da ville komme til å miste når han tapte saken mot Joram.

Fader Vår

I bønn la han saken frem for Gud, hva skulle han gjøre?

– En dag mens jeg var i bønn, følte jeg at Jesus talte til meg. Jeg følte at Gud sa at jeg ikke skulle gå til rettsak.

Gjennom rettsaken ville han mest sannsynlige gå ut som den seirende part, men hele familien til den ansvarlige pastoren ville bli skadelidende dersom de mistet huset. Det plaget Joram, og han kjente Guds tale: – Overlat dette til meg. Jeg er Gud over det som er bak, og jeg er Gud over det som er foran.

Så kom han til å tenke på noen ord fra «Fader Vår», bønningen som Jesus lærte sine disipler. «Forlat oss vår skyld, som

også vi forlater våre skyldnere.»

– Det talte til meg, og jeg fikk en del å tenke på. Jesus oppfordrer oss til å tilgi våre skyldnere, og etter en stund bestemte jeg meg for ikke å gå til retten med saken.

Tilgivelse

Han bestemte seg å tilgi, uten at det engang var bedt om tilgivelse.

– *Selv om han ikke har bedt deg om tilgivelse?*

– Ja.

– Vi lever i en kald verden hvor dette å kunne tilgi våre medmennesker begynner å bli uvanlig. Etter slik som Jesus sier, når vi har mottatt Guds tilgivelse skal vi også tilgi våre medmennesker. Dette så jeg alvoret i, og gjorde det.

– *Var det en vanskelig avgjørelse å ta?*

– Det var mange tanker som kom i den forbindelse, sier Joram Kingori kort. Etter ett års opphold på sykehus i USA reiste han tilbake til Kenya.

Begrensninger

– Når vonde ting treffer oss, har vi ofte spørsmålet:

– Gud, hvor var du da dette hendte?, du skylder meg en forklaring Gud.

– Vi mennesker skal ofte ha svar på alt som skjer, men vi må bare akseptere

at det er ikke alt vi verken vil få vite eller forstå, forklarer Joram og siterer et dekkende skriftsted fra bibelen.

5 Mosebok 29:29 – Det skjulte hører Herren vår Gud til, men det åpenbarte er for oss og for våre barn til evig tid, for at vi skal holde alle ordene i denne loven.

Joram er av den oppfatning at vi mennesker lever med våre begrensninger, og vil aldri kunne forstå alt i livet. Når Gud har kontrollen over våre liv, skal vi heller hvile i løftet om at han leder oss på sin måte. – Vi må bare avfinne oss med at det er ting her i livet som vi aldri vil få noe svar på. Det er heller ikke alt vi er tjent med å vite, sier Kingori.

Vedkommende som satt i båten, startet motoren og kjørte på han har han ikke engang sett eller hørt noe fra siden.

– Hadde han bare sendt meg en liten hilsen, og spurt: – Hvordan går det med deg?, så hadde det gjort det lettere for meg. Ingen ting har jeg hørt fra han, men jeg har bestemt

Over: Barn får undervisning på skolen som ekteparet Elinor og Joram Kingori er ansvarlige for i et av Kenyas tørre og fattige områder.

Over: Mat for barna er en selvfølge.

meg. Jeg har tilgitt han, avslutter Joram Kingori.

Under: Joram Kingori sammen med sin kone Elinor, og deres tre barn.

Eldretreff startes etter sommertidens opphold:

– Så godt å være Kristi brud

I midten av september ble høstsesongens første eldretreff arrangert, et hyggelig og varmt møte for

menighetens deltagere. Andakt ble gjort av forstander Finn Røine, der han avsluttet med appellen: «Kongen kommer tilbake».

Treffet ble ledet av Aud Årnes, og ble lagt opp med et rikt omfang av sang og musikk, dikt og vitnesbyrd. Kaffe og kaker med et sosialt samvær hører med under slike tilstelninger der man kan prate sammen og ha det hyggelig

Under:
Aud Årnes ledet eldretreffet.

Under: Per Arild Skaanes hadde et personlig vitnesbyrd.

Overr: Finn Røine holdt andakt.

Under: Forstanderparet sang duett sammen.

Under: Annebrit Holtskog deltok med sang.

Venstre: Reidun Røine leste dikt.

Under: Gruppe av de fremmøtte deltar i sang.

TAMBUA I KENYA I FREMDRIFT TROSS MOTGANG OG VANSKER:

Lokalsamfunn møter en hjelpende hånd

Ikke engang fattigdom, tørketider eller politiske konflikter stanser Tambuas aktiviteter.

Tiltak sikrer at ingen av medlemmene trenger å gå sultne til sengs. og stadig flere skjønner at dette er en stor hjelp for lokalsamfunnet.

Kjære venner, Guds rike fred
Vi er takknemlige for ditt hjertelige bidrag til dette fantastiske arbeidet blant de sårbare samfunnene i Kenya, spesielt den østlige regionen.
Vi setter pris på deres engasje-

ment for å støtte Tambua-arbeidet både økonomisk og åndelig. Stort arbeid er oppnådd og mange liv har blitt forvandlet gjennom å styrke bygdesamfunnene, og de mest sårbare gruppene.

Arbeidet kunne ikke vært mulig uten ditt partnerskap og urokkelige støtte.

Besøket av Gunnveig og Ernst tidlig i år var til stor inspirasjon for oss og gruppene. Kirken, samfunnsledere, medlemmer av Tambua-gruppene var så glade for å ønske dem velkommen i landsbyene deres, og de var glade for å dele suksesshisto-

riene deres med dem.

Oppmuntringer

I år har Kenya opplevd noen store økonomiske tilbakeslag forårsaket av f.eks. nasjonale valg, høye levekostnader, mangel på regn i mange deler av landet.

For ikke å glemme som en nasjon er vi ennå ikke kommet oss etter covid 19-pandemiutfordringene.

Kenya holdt sitt nasjonale valg i år i august, dette bremset økonomiske aktiviteter ettersom de fleste som var engasjert i aktiv politikk fulgte med i angst. Dette har delvis påvirket

Venstre: En gruppe som tilhører Frelses-armeen opplever at enhet er deres styrke.

den økonomiske ytelsen og levebrødet til flertallet av kenyanere. Tambua-grupper er ikke et unntak fra dagens situasjon i landet.

Høye levekostnader

Tambua fortsetter med arbeidet i Makueni-Øst i Kenya. Vi har forpliktet oss på å støtte lavinntektsbønder til å kunne forbedre hverdagen gjennom sosiale og økonomiske aktiviteter. Hovedaktivitetene i år har vært å omorganisere gruppene og finne løsninger på utfordringene de står overfor.

Siden medlemmene fortsatt sliter med de høye levekostnadene, har de fortsatt å delta på sine ukentlige møter uten å svikte. Det er ganske oppmuntrende å se hvor engasjerte de er til tross for den utfordrende sesongen.

Nytenkning

Kvinnene deler, med egne ord, historiene om hvordan

Over: Medlemmer fra Tambua i Muthitha viser stolte vanntanken som de har klart å anskaffe seg gjennom Tambua-arbeidet.

de jobber aktivt sammen for å komme opp med nytenkende måter for å overleve på i denne vanskelige økonomiske tiden. Et medlem sa at «det er umulig å slutte å delta på de ukentlige møtene fordi gruppen er motoren som holder meg i bevegelse».

Lidenskapelig hadde en av lederne dette å si; «opplæringen vi har fått fra Tambua har hjulpet oss med å komme opp med ideer om hvordan vi kan overleve i denne vanskelige tiden. Som medlemmer bidrar vi til hvert deltager Ksh 40,- ukentlig, og kjøper pakker med maismel og deler blant gruppemedlemmer som har små barn og eldre medlemmer. Dette vil sikre at ingen av våre medlemmer sovner sultne».

Guds Ord

Tambuas strategi om å jobbe tett med de lokale kirkene har styrket forhold-

et mellom kirke og fellesskap.

Pastorer får i gruppene anledning til å dele Guds ord og be sammen med medlemmene under deres ukentlige møter. Denne typen fellesskap har åndelig styrket medlemmene og økt deres deltakelse i kirkelige aktiviteter.

Medlemmene er mer opplyst om viktigheten av å støtte sine kirker gjennom tilbud og tiende. Et medlem hadde dette å si; «Det gjør meg stolt at jeg er i stand til å støtte kirken min, jeg pleide aldri å gjøre dette før, for meg er det nå en velsignelse»

Vann

Det er mange bemerkelsesverdige historier: – en av gruppene sparte penger og klarte å kjøpe en vanntank, når regnet kommer kan de få nok vann til bruk og selge til samfunnet. Flertallet av medlemmene har vært i stand til å kjøpe

Over: Medlemmer fra Kamuthini - kirken har forstått hvor viktig er det å støtte menigheten med offer og tiende. Nå gir de med glede.

sine egne vanntanker gjennom smålån de mottar fra Tambua-gruppens fond, å få nok vann til eget bruk. De trenger ikke gå lange avstander for å hente vann. Disse positive effektene blant medlemmene har skapt etterspørsel etter Tambua-treninger blant andre fellesskapsmedlemmer som ikke har blitt nådd.

Vi planlegger å organisere opplæring for dem før slutten av året.

Tambuas hovedmål er å lære mennesker om Jesus Kristus, og gjennom det lindre fattigdom blant bygdesamfunnene. Dette er fortsatt vårt fokus.

*Mange varme tanker fra oss her i Kenya
Grace og Rodah*

Ateismen og dens dårskap

Han ble omvendt første gang under den store kristne vekkelsen i 1931, men dette fikk ingen varig virkning. Sommeren 1944 opplevde han en ny omvendelse og ble med i pinsebevegelsen, i menigheten Tabernaklet Skien.

Deretter deltok han ivrig i vekkelsesarbeidet med sang og forkynnelse.

*Av Aage Samuelsen
(1915 - 1987)
Forkynner og sanger*

en professor sa til meg da jeg var helt nyfrelst

og ikke hadde så mye greie på ateisme: «Jeg er ateist.» «Hva er det?» spurte jeg. «Jeg tror ikke på Gud,» var svaret. «Hvorfor snakker du om en person som ikke eksisterer?» spurte jeg,

«en som ikke eksisterer, som du ikke har kjennskap til, kan du ikke i det hele tatt nevne.»

Hva med alle apekatene i zoologiske haver rundt om i verden, må vi ikke hjelpe dem fra deres fangenskap? De er jo våre fedre! Få dem ut og lær dem likestillingsloven! Få dem inn i politikken! De kunne

kanskje redde verden?
For alle de apekattene
som sitter i sine høye
embeter verden over er
jo ikke i stand til det!

Hvorfor er ateistene så
oppsatt på å forsikre seg
selv og andre at de ikke
tror på noen som ikke
eksisterer? , fordi Gud
har nedlagt evigheten i
alle menneskers hjerter,
men den ateistiske
demon nekter dem å tro
på en levende Gud.

Gud har etterlatt seg
millioner av bevis på at
han lever og er til.

Mange gudsfornektere
har, dersom de har fått
anledning til det, erkjent
at det finnes en levende
Gud. Jeg kunne nevne
mange, jeg skal nevne
noen få: Voltaire måtte
erkjenne at han hadde
tatt feil. Darwin erkjente
med Bibelen i hånden at
Gud eksisterer.
A. Øverland erkjente på
sitt dødsleie at det
finnes en levende Gud.
Og mange, mange
andre likeså.

Hva kommer det av at
enkelte protesterer
heftig mot den levende
Gud? Fordi de er inntatt
og okkupert av demoner
som nekter dem å
komme i forbindelse
med Gud.
Mot sin vilje er de i krig
mot sannhetens evan-
gelium. Noen beskytter
seg bak ordene: «Det er
jo så mye rart, så mye
humbug blant dem som
kaller seg kristne.»
Jeg er helt enig med
dem. Satans 5. kolonne
arbeider intenst blant de

kristne for å skape
forvirring, og derved hin-
dre deg i å bli frelst.

Jeg har ingenting med
deg å gjøre, og du ikke
med meg, og heller ikke
vi med andre. Oppgjøret
må bli mellom Gud og
den enkelte. Ingen har
unnskyldning på dom-
mens dag.

Om du, for å løpe unna
Gud forvirrer deg inn i

Hvorfor skjelver stats-
mennene i alle land?
Gud eksisterer jo ikke!
Ikke finnes det et liv
etter døden, og derfor
heller ingen dommedag.
Da er det heller ingen-
ting som heter samvit-
tighet, vi bare strever for
å leve i dag for i morgen
dør vi. Hvorfor hyler de
da opp om at det ikke
finnes noen Gud?

Hvem har skapt oss fra

*«Mange gudsfornektere
har, dersom de har fått
anledning til det,
erkjent at det finnes en
levende Gud»*

ateisme, teosofi,
utviklingslæren eller
andre forvrengte reli-
gioner, har du ingenting
å laste Gud for. Det er
du selv som har valgt
dette.
Vitenskapens hoderys-
tende teorier om at jor-
den har bestått i mil-
liarder av år – uten å ha
de minste bevis for sine
påstander bekrefter bare
det kong Salomo sa:
*Dåren sier i sitt hjerte,
det finnes ingen Gud»*
Men dersom det ikke
finnes noen Gud, og
heller ikke et liv etter
døden, da la oss si til
hverandre: *«La oss ete
og drikke, for i morgen
dør vi»*

Hvorfor frykter hele ver-
den for en atomkrig?
Kan vi ikke bare la oss
fornøye, ete og drikke
for i morgen dør vi
allikevel?

begynnelsen?
Et molekyl? Hvor kom
det fra?
Hvem har skapt alle
stjernene, jorden og
månen som går nøyaktig
i sine baner? Hvordan
kan myriader av stjerner
ute i det uendelige
passe sin egen nøyak-
tige vei uten at noen
styrer dem?

Hvordan kan de som
påstår at vi stammer fra
apekattene være så
hjerteløse at det i
enkelte land er en
delikatesse å spise dem
(sine forfedre)? Burde
det ikke settes i gang en
redningsaksjon som for-
byr disse å ete sin fami-
lie?

Hva med alle apekat-
tene i zoologiske haver
rundt om i verden, må vi
ikke hjelpe dem fra
deres fangenskap?
De er jo våre fedre! Få

dem ut og lær dem
likestillingsloven! Få
dem inn i politikken! De
kunne kanskje redde
verden? For alle de
apekattene som sitter i
sine høye embeter ver-
den over er jo ikke i
stand til det!

Dette er bare et forslag
fra meg, og faktisk tror
jeg det har noe for seg.
Vi kunne kanskje leve
noen millioner år til? Jo,
så sannelig! Jeg skal
legge frem dette
forslaget for Reagen, og
derfra reise over til
Moskva og legge det
frem for den russiske
president Ateist-sky.

Når jeg hører foredrag i
radio og TV om viten-
skapens syn på verden,
og de begynner å fable
om millioner og mil-
liarder av år, er det ikke
vanskelig for meg å
forstå at det er fulls-
tendig klikk i hjernen på
dem.
De har hjerner fulle av
fabler og forvirrende
eventyr.
I enfold å tro at Gud
skapte mennesket så
som det skulle være, er
den største kunnskap et
menneske kan eie.

Det er et privilegium
som er gitt bare til dem
som enfoldig tror på
disse ord: *«Av nåde er
dere frelst, og det er
ikke av dure selv, men
det er GUDs gave»*

Enhver kan tro hva de
vil, men husk at valget
er ditt.

Jubilanter

50 år

☐ Jeanette Skaugen
Gaarden
31.10

☐ Thomas Fredrik Ekeli
15.10

☐ Vasuki Mohan
Mylvaganam
15.10

☐ Roald Zetterstrøm
10.11

60 år

☐ Merethe Solveig Hagen
20.11

☐ Kangasingam
Yogeswary
03.12

☐ Kent Falch
13.12

☐ Roy-Arnt Angler
17.12

☐ Sissel Glesnes
30.12

70 år

☐ Erik Haack Jacobsen
09.12

☐ Helevi Susanne
Holmebukt
07.12

75 år

☐ Stefan Birger
Kristiansen
19.11

80 år

☐ Jarle Østgård
17.11

☐ Reidun Berntzen Røine
30.11

☐ Oddleif Kvålseth
17.12

90 år

☐ Jakob Kristoffer
Aleksandersen
13.10

*Fortsettelse fra s. 11
Tone Wollum*

med, sier Tone som på det tidspunkt var blitt skilt.

Senere har hun jobbet i hjemmetjenesten, bedriftskantine og i barnehage hvor hun i mange år var tillitsvalgt. Dessuten hadde hun arbeidet som telefonvakt ved Kirkens SOS hvor hun ofte kom i kontakt med mennesker som var i den dypeste nød.

Bønn til Gud

I begynnelsen på 1990-tallet skjedde det som mange mennesker på et eller annet tidspunkt opplever, som om livet ble snudd på hodet.

– Jeg kan vel si det på den måten at det var som om jeg mistet fotfeste i livet mitt. Det var ting som skjedde, og jeg knelte ned og ropte på Gud.

– Fikk du svar?

– Ja, det var som jeg fikk en åpenbaring ved Den Hellige Ånd en kveld der i soverommet. Det var en sterk og tydelig opplevelse som jeg aldri glemmer, forklarer Tone Wollum.

Hele sannheten

– Det var en veldig lang og mørk tunell med utfordringer som til tider nesten ble for mye for meg. Jeg har tenkt senere at jeg fikk den åpenbaringen for å bli påminnet om at Gud var

Takk

☐ Tusen hjertelig takk til menigheten, for vakre blomster og varme hilsener som jeg fikk på min 75 års dag.

*Kjærlig hilsen
Aud Ingrid Skaanes*

☐ Tusen takk for all forbønn, varme hilsen og nydelige blomster fra menigheten. De ble gitt av Reidun og Finn Røyne i anledning min sykdom. Gud velsigne dere tilbake.

*Varme hilsen
Gunnveig Færøy Knudsen*

Over: Tone Wollum kjenner seg trygg når hun har Guds løfter i livet.

med meg gjennom vanskelighetene. Jeg ble opplyst og veiledet hele veien.

– En karmelittmunk, Wilfrid Stinissen, skrev i en bok som jeg leste. Han belyser hvordan Den Hellige Ånd leder oss inn i hele sannheten, legger hun til.

– *Tror du at Gud på forhånd hadde en viss oversikt over hvordan livet ditt var før du søkte Hans hjelp?*

– Det er mange spørsmål, men jeg tror at Gud var der hele tiden. Jeg ble i allefall hjulpet hele veien, og gikk styrket ut av det.

Egen styrke

Hun mener selv at hun gjennom den vanskelige tiden ble mer opplyst om hvordan livet kan arte seg for den enkelte.

– Jeg lærte mye om mennesker, om meg selv og min egen styrke, men det er godt at man ikke vet noe om det på forhånd, sier

hun, og påpeker at mange mennesker som har gått gjennom de største livskriser har gått styrket ut derfra.

– *Hviler du i Guds løfter?*

– Ja, det gjør jeg. Nå kan jeg få hvile trygt og sikkert i hans ord og løfter.

– Jeg har gått igjennom flere mørke og vanskelige perioder i livet, noe jeg tror alle mennesker gjør. Det virker som at alle må gå gjennom et eller annet, på et tidspunkt av livet.

Det er noe som vi må gå igjennom, men jeg har aldri vært sint på Gud av den grunn, legger hun til.

Oppmuntringer

Tone arbeidet som frivillig i den norske kirke i noen år, og var blant annet kirkevert i Fagerborg kirke.

Hun meldte seg ut, og ble

medlem i Evangeliesalen Berøa. Der følte hun seg hjemme allerede under det første besøket.

– *Hva skjedde egentlig?*

– Det var en onsdag da jeg fikk slik lyst til å gå på bønnemøte i menigheten. Da kom Synnøve Rahm bort til meg for å ønske meg velkommen, og jeg merket en slik ro og fred. Jeg kjente Guds nærvær og omsorg.

Etter dette bønnemøtet bestemte Tone seg for at her ville hun fortsette å gå

i menigheten.

Tone hadde tatt et bevisst valg om å være en kristen, en livsforvandlende bestemmelse. Hun begynte aktivt å gå på møter og lytte til hva budskap fra talerstolen hadde å gi henne.

– Jeg lærte mye av forkynnelsen, om nåden, og det grensesprengende budskapet om at Jesus døde på korset, og kjøpte meg fri.

Fred og oppmuntringer

– *Hvordan opplever du Guds omsorg i dag?*

– Hver kveld takker jeg Gud for det han har gjort for meg. Han har gitt meg en fred som jeg ikke hadde før, sier hun.

Tone har vært mye syk det siste året og har ikke orket å delta så mye i menigheten.

– Så har jeg blitt bedt for, og fått både telefonsamtaler og oppmuntrende sms-meldinger. Det er jeg

veldig takknemlig for. Den omsorgen har betydd mye for meg.

Hun er blant forsamlingens innskrevne i løpet av de siste årene. I 2018 ble hun medlem, og føler seg godt til rette blant de tilstedeværende.

– Jeg føler at jeg er god nok med alle mine feil og brister, og har en fred inni meg som Jesus har gitt. Det takker jeg hver dag for i bønn, sier Tone Wollum.

Fortsettelse fra s. 5

Jesus er den som kan sette mennesker fri fra syndens bånd. Han kjøpte oss fra fra lenker som vi ikke selv er i stand til å løsrive oss fra.

Tjeneste

– Jeg er glad for at Jesus fungerer som mellommann, og han utførte en gjerning der han tok vår smerte på seg. Han tok dommen, han ble ofret for at du og jeg skulle få fred med Gud. Så bar han bort våre synder og frelste oss, og vi kan få lov til å være med i hans menighet. Være sammen i en tjeneste, i et lederskap, sa han.

– Jesus brøt Satans herredømme idet han gjorde en fullkommen seier på korset. Han tok all vår synd og skyld på seg, og betalte all vår gjeld. Han ble en soning for våre synder, og så langt som øst er fra vest, så langt borte er vår syndeskyld borte fra oss. Synden er oppgjort én gang for alle, og det trenges ikke lenger noe offer for synd, sa Finn Røine.

Paulus og Silas

Knut Tusvik ledet møtet, og innledet også med Guds Ord.

Han refererte til Paulus og Silas på deres misjonsreise til Makedonia, kom til Filippi. På grunn av

deres vitnesbyrd om Jesus ble de kastet i fengsel. Mens de satt i lenker, i det innerste fangehull, begynte de å synge lovsangstoner til Gud.

Forkynne evangeliet

– For oss kristne kan vi noen ganger se på oss selv som at vi sitter i mørket. Mange føler at de er lenket fast og ser ingen lys i tunellen, slik var det også med Paulus og Silas. Mens de satt i mørket, hørte de andre fangene, og fangevokterne, lovsangstonene komme ut fra sella deres, sa Tusvik.

Forkynne evangeliet

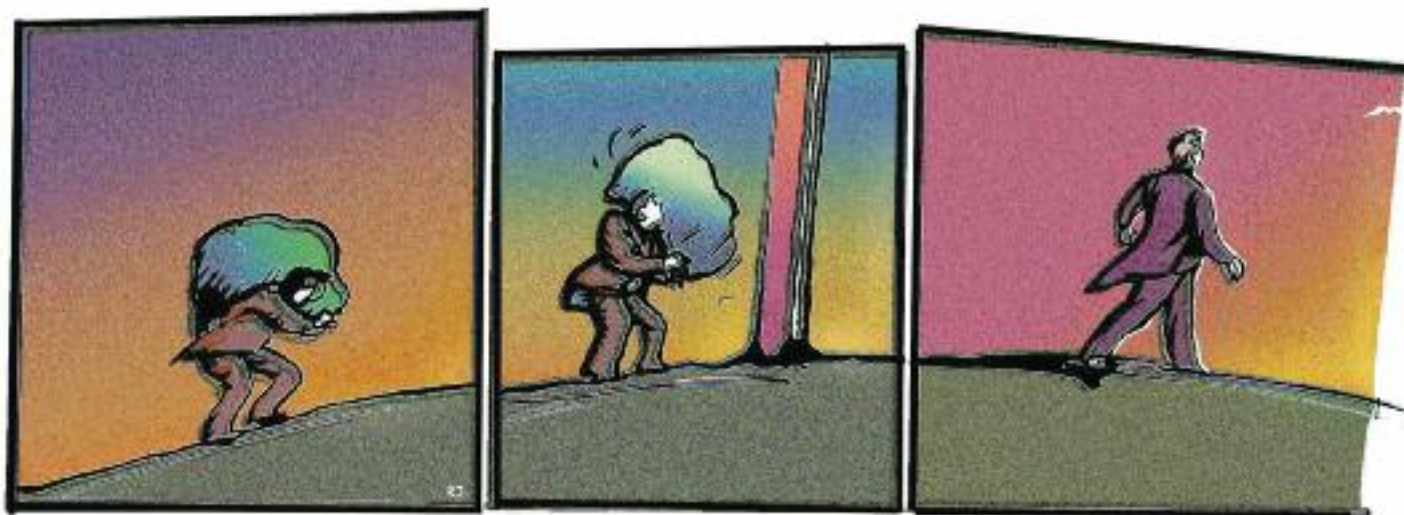
Han kommenterte at vi ikke alltid vil sitte i mørket, men

vi skal ut og forkynne evangeliet.

– Den som sitter i mørket har anledning til å be til Gud, og ingen kan stoppe en, og bånd og lenker vil løsne slik at man kan gå ut og forkynne evangeliet, sa han.

– Jesus har bruk for oss, og vi skal forkynne der vi er, slik som Paulus og Silas i sella der de satt. Og vi håper og ber om at en dag vil lokalet her bli fullsatt av mennesker som kommer inn for å ta imot Jesus, sa Knut Tusvik.

Menighetens sanggruppe «Mixas» deltok i sangen. Møtet ble avsluttet med nattverd.

Returadresse: Evangeliesalen Berøa Menighetsblad,
Postboks 179 Sentrum 0102 Oslo
Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsenderen med opplysning om den nye adressen.

«Sjelen den trenger til hvile»

.Sjelen den trenger til hvile
Hva skal vel bringe den ro?
Skal jeg kun frykte og tvile?
Nei, jeg på Jesus vil tro!

KOR: Det eneste håp som jeg eier,
det har jeg o, Jesus, i deg.
Jeg bringes til ro, ved enkelt å tro,
at du døde på korset for meg.

2. Ofte jeg vandret bedrøvet,
skuffet, mismodig jeg var.
Golgata håp jeg behøvet,
det som all ufred borttar.

3. Fullkommen lykke jeg eier,
fred i mitt hjerte nå bor.
Troen på Golgata seier,
bringer meg livslykke stor.

*Tekst og tone av
Øyvind Fragell.*

SANGER V MINNES OG SETTER PRIS PÅ

